בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', כ"ז בניסן תשס"ו (25 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום 12 ימים, שהם שבוע אחד וחמישה ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

לציון יום הזכרון לשואה ולגבורה...

בעיר אשדוד, באזור ג', עומדת ישיבה יסודית, הנמצאת בבניין מפואר שנבנה ברובו הגדול בעזרת תרומה מבעל צדקה ממקסיקו, ר' חנוך אברמצ'יק. בסיום פרוייקט הבנייה, נערך כנהוג, טקס חנוכת הבית, שאליו הוזמנו אנשים רבים – רבנים, עסקנים, אישי ציבור ואחרים. בטקס, שאליו הגיעו מכל רחבי הארץ, נשׂאו דברים ראשי ישיבה, מחנכים ופוליטיקאים מקומיים. ואולם, היו אלה הדברים של ר' חנוך, האיש ממקסיקו שתרם הסכום העיקרי לבנייה, שתפסו את תשׂומת הלב של האורחים. הם תהו – למה הוא נתן תרומה גדולה כל-כך? איזה אירוע בחייו הניע אותו לקחת את החלק הארי בבניית הישיבה הזו? מה שאמר ר' חנוך בדבריו הצביע לא רק על ענוותנותו ואהבתו לכלל ישׂראל, אלא גם חשׂף הבנה עמוקה יותר למאמר חז"ל.

בדבריו, ר' חנוך גילה איך הוא, יחד עם הוריו, אחיו ואחיותיו, נחטפו מביתם בפולין ע"י הנאצים ימ"ש, ונשלחו למחנות ריכוז. למשך השנים הבאות, תחת המשטר האכזרי והברוטאלי של הנאצים, כל אחד ואחד במשפחתו נרצח – כולם, חוץ ממנו. לאחר המלחמה, הוא הגיע קודם לארה"ב, ולאחר מכן למקסיקו והחל לשקם את עצמו, ולבנות את חייו מחדש.

ר' חנוך הסביר, כי תמיד הציק לו שהוא – מכל משפחתו – היה היחיד ששׂרד את השואה הנוראה, היחיד שנשאר בחיים. פניהם של הוריו ושל כל בני משפחתו היו חרוטים בזכרונו, הוא לא יכול היה לשכוח אותם, אך הם אינם. הם הלכו, והוא כאן. הוא ניצול והם לא. והוא לא ידע למה ותמיד חיפשׂ תשובה...

עם הזמן, עלתה לו מחשבה שלאט לאט לבש צורה והחל להתגבש לו. ההשראה לכך נבעה מלימוד בו מסיימים את החלק הראשון של תפילות הבוקר, החלק הנקרא "קרבנות". שם מובאת ברייתא בשם ר' ישמעאל, ובה רשומים 13 כללים, שלפיהם לומדים חז"ל הלכה מתוך פסוקי התורה. העיקר ה-8 אומר, "כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא." דוגמא לכך: כתוב בפסוק אחד בתורה, "והבשׂר אשר יגע בכל טמא לא ייאכל, באש יישׂרף..." [ויקרא ז' 19] והפסוק הבא אחריו אומר, "והנפש אשר תאכל בשׂר מִזֶּבַח השלמים ... ונכרתה הנפש ההיא מעַמֶּיהָ." עיקר זה של ר' ישמעאל מלמד אותנו כי העונש על האדם הטמא שאוכל בשׂר חל לא רק במקרה של קרבן 'השלמים' אלא גם על כל הקרבנות כולם.

הסביר ר' חנוך, "אם הייתי חלק מקבוצה גדולה, והקב"ה הוציא אותי מהקבוצה הזאת, הוא עשׂה זאת לא רק לרווחתי, אלא לטובת הקבוצה הגדולה בכלל. אם רק אני נשארתי ממשפחתי, כנראה מתכוון ה' שאעשׂה דברים שיהיו לטובת הכלל, **ואין כלל חשוב יותר מאשר כלל ישׂראל**. ואין טובה שאני יכול לעשׂות גדולה מזו שאעשׂה להמשך הקיום של

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשׂמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', כ"ז בניסן תשס"ו (25 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הכלל הזה. וחינוך, ומוסדות חינוך כמו בניין הישיבה הזה, מבטיחים את המשך קיום הכלל הזה. לכן, רציתי לבנות את הישיבה הזאת בארץ-ישׂראל, שגם הוא המקום שמבטיח את המשך הקיום של העם הקדוש שלנו.=

['בעקבות המגיד' – "In the Footsteps of the Maggid]

מוסיף מספר המעשׂה, הרב פסח קרוהן: כל אחד מאיתנו הוא חלק מהכלל שנקרא 'כלל ישׂראל'. וה' יתברך 'מוציא' כל אחד ואחד מאיתנו בכך שהוא מברך אותנו, כל אחד, עם הכשרונות המתאימים לו. נדרשים אנו לנצל כשרונות אלה לא רק להנאתנו האישית, אלא לטובת הכלל כולו...

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשׂמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל